

Col·laboració entre entitats de l'Hospitalet de Llobregat per a la realització d'activitats de promoció de l'ús del català

Un dels objectius generals del Centre de Normalització Lingüística de l'Hospitalet (CNL) és el treball amb les entitats per tal de fer créixer els espais de relació personal dels ciutadans i aconseguir que les activitats s'hi desenvolupin en català. Per això el CNL manté una presència permanent als barris i a les seves entitats, amb la intenció de reduir les resistències al procés de normalització lingüística que hi pugui haver i de consolidar un grup d'organitzacions implicades en el seu propi procés de normalització i en el del seu entorn. Per aconseguir-ho, el CNL compta amb l'actuació directa dels tècnics del CNL i amb la col·laboració d'entitats.

Quan el CNL va començar a treballar amb el sector associatiu de la ciutat es va trobar amb entitats on la presència del català és nul·la o pràcticament nul·la i amb entitats, majoritàriament de tipus cultural o de lleure infantil i juvenil, que estan en un procés avançat de normalització lingüística, al qual han arribat per voluntat pròpia.

Segons la tipologia de l'entitat, el CNL hi estableix dos tipus de relació:

1. Plans de normalització lingüística amb l'objectiu d'aconseguir que el català sigui la llengua normal de relació i de treball. En aquest procés, l'entitat és la destinatària o beneficiària de les actuacions de normalització lingüística que provenen del CNL. El CNL és l'emissor de les actuacions i l'entitat la receptora, tot i que la seva actitud no pot ser passiva.

2. Acords de col·laboració. És el tipus de col·laboració que s'estableix quan l'entitat té un bon nivell de normalització lingüística o ja l'ha assolit després d'uns anys de relació amb el CNL. En aquest cas, l'entitat és la productora d'actuacions. El CNL només l'ajuda.

Dins dels acords de col·laboració hi ha actuacions molt diverses. Activitats que s'organitzen amb l'objectiu directe d'afavorir l'ús del català i, també, activitats que en primer terme no es preveuen com a activitats de promoció de l'ús del català, però que s'hi converteixen amb la intervenció del

CNL. És a dir, actuacions que no tenen com a objectiu potenciar l'ús de la llengua, amb petites variacions de la idea inicial, poden esdevenir actuacions un dels objectius de les quals sigui enfortir l'ús de la llengua. Per exemple, una activitat basada en jocs de taula en una ludoteca pot transformar-se en una activitat de jocs de taula en català que estimuli els nens a utilitzar la llengua fora de l'àmbit escolar i contribuir d'aquesta manera a fer que els infants adquireixin una major fluïdesa parlant el català.

Després d'uns anys de treball amb entitats, el CNL ha provat una nova via de col·laboració, en què una entitat que ja està catalanitzada ofereix un servei de normalització a una entitat que està en un punt inicial del procés de normalització lingüística: són els projectes de col·laboració entre entitats.

En aquests projectes, el CNL treballa amb una entitat en un procés de normalització lingüística avançat que ofereix una activitat de normalització i amb una entitat en l'inici del procés de normalització lingüística que té una necessitat que pot cobrir l'activitat de la primera entitat. D'aquesta manera, la primera entitat és l'emissora d'actuacions i la segona entitat n'és la receptora. Es podria dir, doncs, que la primera entitat fa el paper que habitualment correspon al CNL segons el model que s'ha explicat abans.

Un projecte de col·laboració entre entitats ha de preveure bàsicament els punts següents:

1. Que el projecte es faci dins el marc dels convenis per a plans de normalització lingüística o acords de col·laboració del CNL amb entitats ciutadanes. Aquest primer punt és principalment per assegurar al CNL la possibilitat de marcar algunes línies de l'activitat i fer-ne el seguiment.

2. Que el duguin a terme, d'una banda, una entitat en un procés de normalització lingüística avançat (o que tingui un acord de col·laboració amb el CNL) i, d'altra, una entitat en un procés inicial de normalització lingüística. Hi pot haver més de dues entitats implicades. Aquest punt és indis-

Autora

Alba Conesa

Centre de Normalització Lingüística
de l'Hospitalet

pensable i ja ha quedat explicat anteriorment.

3. Que el defineixin els tècnics responsables de les entitats que el duran a terme, segons les necessitats i possibilitats de les entitats.

4. Que, com a objectiu prioritari, el projecte incideixi en activitats que promoguin l'ús de la llengua catalana. Les entitats, a part, poden plantejar-se altres objectius no directament relacionats amb la llengua. En un taller de jocs tradicionals, un dels objectius generals essencial per a les entitats pot ser reafirmar la personalitat de l'infant desenvolupant les seves capacitats d'autocontrol i d'autonomia. Paral·lelament a aquest, hi ha d'haver objectius que es proposin, per exemple, enriquir el lèxic de l'infant i donar agilitat i fluïdesa a la parla.

5. Que hi hagi una entesa prèvia entre aquestes entitats abans de dur a terme el projecte per tal que cada part assumeixi els seus compromisos.

6. Que, en qualsevol cas, l'entesa sigui entre les entitats implicades. El tècnic de normalització lingüística (TNL) només facilita els primers contactes i, posteriorment, fa el seguiment de l'activitat.

7. Que l'avaluació es faci des de totes les parts que hi han intervingut i que el TNL en faci un informe final. L'avaluació d'un projecte concret l'han de fer totes les organitzacions implicades ja que cadascuna valora de manera diferent els aspectes que s'hi han treballat, segons els objectius que s'hi han marcat en el moment de tirar endavant el projecte. L'avaluació final del TNL serveix al Centre de Normalització per valorar l'avanç de la normalització en una

entitat concreta, en un àmbit d'actuació concret, en una línia de treball experimental.

Aquests últims punts incideixen directament en la implicació de les entitats en la creació, la posada en funcionament i l'execució del projecte. Sense la responsabilitat de les entitats, aquestes actuacions no es durien a terme.

El paper del CNL és, en aquesta via d'actuació que exposem, el de mitjancer entre les entitats. El TNL coneix les entitats, perquè hi ha tingut tractes durant els seus processos de normalització, i coneix també les necessitats de cadascuna, el tipus d'actuacions que realitzen i els serveis que poden prestar; en definitiva, pot preveure actuacions coordinades, gràcies a la visió de conjunt que li proporciona el treball continuat amb entitats.

Tot i que som a l'inici d'aquesta línia de treball de col·laboració entre entitats, el CNL observa que, després d'uns anys de dedicació a la normalització lingüística de les entitats, a l'Hospitalet comença a haver-hi entitats sensibilitzades i conscients del procés progressiu de normalització lingüística de la societat catalana, que tenen en compte aquest aspecte en la programació de les seves activitats i d'aquesta manera es converteixen en dinamitzadores del procés.